

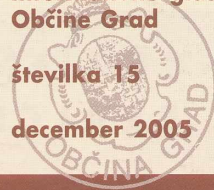

O B Č I N A
Grad

Informativno glasilo
Občine Grad

številka 15

december 2005

Srečno 2006

CENJENI BRALCI!

V tokratnem glasilu bo vsak od vas verjetno našel nekaj, kar Vas bo pritegnilo k prebiranju tega glasila.

Na voljo so naslednje teme:

Zima, njeno dojemanje, doživljanje tega letnega časa nekoč in danes, itd.

Uspešno speljana tradicionalna prireditvev NOČ ČAROVNIC 2005, ki vedno znova pritegne vse več obiskovalcev. Tokrat rekordno število cca. 20.000.

Ponos občine na področju izobraževanja letos predstavljata mladi dekleti – zlati maturantki, ki v prihodnosti še veliko obetata. Imena Vam zaenkrat še ne bomo izdali.

Prioritetne investicije v Občini Grad v prihodnosti. Verjetno vsakogar zanima uresničevanje strategije razvojnega programa občine – kako poteka razvoj občine, katere del smo med drugim tudi sami.

Preteklo je že precej časa od izida zadnje številke glasila. Dogajanje v občini so v tem času zaznamovali različni dogodki, o katerih si, poleg osrednjih tém, lahko podrobneje preberete v nadaljevanju glasila.

Mislím, da smo pritegnili Vašo pozornost!?

Želimo Vam prijetno branje!

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Leto je naokoli in spet smo globoko v prazničnem decembru. Božič in Novo leto trkata na vrata in iz marsikatere kuhinje že prijetno diši po pecivu. Prižigali smo še četrto svečko na adventnem venčku in pod jelko se že nabirajo darila, ki jih bo božiček razdelil pridnim otrokom. Letos je še zima pohitela s snegom, snežilo je že konec novembra in nas tako spomnila, da prihaja čas počitka, čas praznovanja. Za ljudi in predusem za naravo. Upam, da ste z doseženim v letu 2005 zadovoljni, da ste dosegli zastavljene cilje in izpolnili svoje želje. Vsega seveda ne dosežemo nikoli, ampak le kaj bi ostalo, če bi se vse želje uresničile.

Tokrat, že drugo leto zapored, prilagamo tudi koledar. Izbrali smo fotografije iz starih časov. Za te čase pravimo, da so bili sicer težki, a lepi. V spominih shranimo le lepe stvari, grdih pa se ne spominjamo preveč radi. Fotografije, stare več kot petdeset let, naj vas spomnijo na mladost, na radosti in vsakodnevene skrbi, ki so že daleč za vami, a vedno znova tako lepe in tako privlačne. Ne nazadnje pa je prednovoletni čas, čas spominov in obračunov samih s seboj in svojo notranjostjo.

Da je to čas obračunov, se zavedamo tudi na občini, zato vam v tem glasilu, v sliki in besedi, predstavljamo kup dogodkov, ki so zaznamovali drugo polovico tega leta. Skupaj z vami se želimo spomniti dosežkov in prireditev, predusem pa novih pridobitev, ki so nas naredile lepše, bolj urejene, predusem pa bolj prepoznavne in zanimive zase in za obiskovalce od drugod.

Zavedamo pa se, da je Novo leto tudi čas obljub, načrtov in želja, ki jih v prihodnosti želimo uresničiti. Zato smo velik del glasila posvetili Obrtno poslovni coni in spremljevalnim objektom ter infrastrukturi. Bencinski servis in spremljevalne dejavnosti so ena od potreb, ki jih v naši občini najbolj pogrešamo. Najlepše darilo, ki si ga za naslednje leto lahko podarimo, je praznovanje na novem bencinskem servisu.

**SREČNO, VESELO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO,
BLAGOSLOVLJENE, TOPLINE POLNE BOŽIČNE PRAZNIKE**

Župan
Daniel Kalamar

ZIMA

Tudi некоč so smučali

Včasih je bilo življenje trdo in naporno. Tudi otroci so morali pomagati pri delu na polju, saj se je zemlja obdelovala ročno ali s kravami. Denarja ni bilo niti za hrano in obleko, kaj šele za igrače.

Pozimi, ko so bili večeri dolgi, so jih morali nekako zapolniti. Televizije in časopisov niso imeli, zato so ob večerih »lūjpali semen«, »česjali perge«, pletli košare ali izdelovali predmete iz lesa. Da jim v dolgih, s snegom pobeljenih dneh ne bi bilo dolgčas, so si izdelali smuči, s katerimi so drveli po hribih in se zabavali.

Kako?

Gozdove so imeli, zapela je žaga, deske so počivale v kakšnem kotu in vabile, da jih kdo obdela.

Začelo se je torej izdelovanje smuči z »oblanjem«. Nato so morali konec oziroma začetek deske upogniti. Zakurili so »kotel« in dali desko kuhat. Ko se je zmehčala, je bilo upogibanje le mačji kašelj. Desko so samo še »zgladili« in nanjo zabili kos »ledra«, kamor so potem, ko so stopili na smuči, vtaknili nogo.

Potrebno je bilo vzeti le še dve palici in že si drvel po hribu navzdol. Nič zato, če je šlo kdaj pa kdaj po »ta zadnji«, le hlače so morale ostati cele.

Petošolci OŠ Grad

Želje

Bliža se mesec december, ko se spominjamo lepih in manj lepih trenutkov, ki so se nam zgodili čez leto. In že je tu novo leto, ko si voščimo vse naj naj Želimo si, da bi imeli takšno moč, kot jo je imel Peter Klepec. Bil je šibak fant, a je od Boga prejel moč, s katero je za vedno pregnal Turke s slovenskega ozemlja. Pa poglejmo, kaj bi naredili učenci petega razreda, če bi imeli Petrovo moč:

- dvigovali in premeščali bi gore;
- šole bi prestavili bliže domovom;
- branili bi se pred vsemi, ki bi nam hoteli kaj hudega;
- tovarne bi dvignili in jih preselili v Prekmurje, da bi bilo bolj razvito;
- branili bi Slovenijo pred vsemi, ki o njej grdo govorijo;
- borili bi se proti teroristom;
- osvajali bi pokale, medalje, ...;
- pomagali bi ljudem, ki bi pomoč potrebovali;
- premagali bi zlo;
- polovili bi vse tatove;
- grački grad bi spremenili v pravljličnega;
- Občino Grad bi spremenili v najlepšo in najčistejšo občino;
- vsem brezdomcem bi zgradili nove hiše;
- vladati bi hoteli deželi Sloveniji;
- vse hudobne ljudi bi spremenil v dobre.

Učenci 5. razreda

Luka Gomboc, 2. razred, Monotipija

Novoletne želje

Leto je spet naokrog. Leto, ki je bilo za nekatere srečno, za druge manj srečno. Nekateri so v tem letu doživeli najlepše dogodke, drugi najbolj žalostne... , toda zdaj je vse za nami in čas je, da obrnemo list naprej. Želim vam, naj vam to leto prinese ogromno sreče, veselja, lepih trenutkov, predvsem pa ogromno zdravja!

Že spet bo Silvestrovo. Noč, ko je čas, da se zamislimo nad minulim letom in čas, ko z upanjem zremo v novo leto. Da bi bilo v tem letu čim manj solz žalosti, čim manj sovražstva in veliko ljubezni, je želja vsakega posameznika. Naj leto 2006 prinese vse to in še mnogo več.

»Naj to leto prežene vse temne misli, naj srca ljudi napolni z ljubeznijo, toplino in veseljem, naj bo to leto srečno leto.«

Tilen Gomboc, 4. razred

SANJA

Sanja Dervarič, 4. razred

Božiček

*Božiček zdaj k nam prihaja,
odpira nam dlani,
ko zopet srečamo ga mi,
razveselimo se vsi.*

*Božiček k nam prihaja,
veselimo se vsi,
saj obdaruje nas na vse strani.*

*Božiček je zdaj k nam prišel,
objeli smo ga vsi,
ko vedel bi,
kako radi ga imamo mi.*

Anja Santl, 4. razred

Božični čas

Cin – cin, cin – cin,
spet je prišel med nas,
veseli božični čas.
Skozi dimnik božiček drvi,
s polno vrečo daril nas obdari.

Za brata žoga,
zame veliko stonoga,
za mamo preproga,
za očka pa plišastega buldoga.

Cin – cin, cin – cin,
že spet odhaja od nas,
veseli božični čas.

Alen Bačič, 4. razred

Božič

Božič je za našo družino najlepši čas v letu. Takrat pečemo kekse, da vse diši. Spečemo jih veliko in več vrst tako. Ker je zunaj hladno, imamo več časa za igranje družabnih iger. Rada imam božično vzdušje. Vsako leto gremo za božič skupaj v cerkev k maši. V cerkvi molimo za uboge in lačne ljudi po svetu. Dan pred božičem postavimo jelko in jo okrasimo z različnimi okraski. Ko naredimo še jaslice, je jelka prečudovita. Za božič skupaj pripravimo kosilo. Čas teče in že začenjamo odpirati darila. Vsi smo veseli, kajti darila so vedno lepa.

Gloria Gomboc, 4. razred

Praznični čas

Ko november poslavlja se
in zima že kaže nam zobe,
pride mesec ta,
ki veliko lepega v sebi ima.

Spet prišel bo k nam Miklavž,
parklji ga bodo varovali,
in otrokom strah prignali.
Lučke, sveče hiše nam krase,
staro leto h koncu gre,
novemu nazdravimo,
naj čim lepše bo!

Tilen Gomboc, 4. razred

Jasmina

Antonija Recek, 2. razred, Veseli duhek

Božič pri nas doma

Vsako zimo nestrpnost pričakujemo božič. Pečemo razne piškote, medenjake in potice. S podstrešja prinesemo škatlo, v kateri so božični okraski in jaslice. Pri postavljanju jelke in jaslic sodeluje vsa družina. Postavimo jih vedno na isto mesto. Zvečer mamica pripravi božično večerjo, ki je nekaj posebnega. Potem gremo k polnočnici. Ko se zjutraj zbudimo, pogledamo pod jelko. Tam nas čakajo že težko pričakovana darila. Skupaj jih odvijemo in se veselimo. Zame je božič eden najlepših praznikov. Božič je lep, če je zunaj sneg.

Špela Klement, 4.razred

PRIPRAVE NA PRIREDITEV NOČ ČAROVNIC 2005

S prireditvijo Noč čarovnic iz leta v leto želimo ponuditi nekaj več. Tako smo obogatili tudi naš program in izbor glasbe. Vsaka prireditev pa zahteva veliko reklame, da ljudje vedo, kam po doživljanju. Letos smo bili trdno odločeni, da bomo na našo prireditev privabili čimveč obiskovalcev iz cele Slovenije, zato smo jim že vnaprej predstavili samo prireditev in ponudbo na njej.

Skupine čarovnice, ki so jih sestavljale čarovnice iz naših društev, smo se tako v petek, 21. oktobra 2005 predstavile v Europarku v Mariboru in dve soboti, 22. ter 29. oktobra 2005 v BTC-ju v Murški Soboti ter 28. oktobra v Ljubljani na Prešernovem trgu.

Ob predstavitvi čarovnic, čarobnega napitka, domače hrane in ponudbe za otroke (barvanje in rezanje buč) so čarovnice ob zvokih harmonike veselo zaplesale in tako navduševale obiskovalce obeh trgovskih centrov in Prešernovega trga, jim ponujale domače dobrote, domačo kapljico ter jih tako vabile, da se jim pridružijo tudi na sami prireditvi pri Gradu na Goričkem. In verjamemo, da se jih je večina res pridružilo, saj je v nedeljo, 30. oktobra v grajskem parku res bilo ogromno veselih obiskovalcev, ki so naš začaran park napolnili z navdušenjem in dobro voljo.

Upamo, da se drugo leto spet dobimo v začaranem parku, da zažuramo ...

Daniela Krpič

Foto: arhiv občine in Stanka Dešnik

NOČ ČAROVNIC – FOTOREPORTAŽA

Pripravila: Danijela Krpič

30. oktobra smo izvedli že šesto tradicionalno prireditev Noč čarovnic. Vsem sodelujočim pri pripravi in izvedbi prireditve iskrena hvala za vaš trud in požrtvovalnost. Po mnenju obiskovalcev sta bila najlepša štanda prireditve štanda ŠD Radovci in ŠD Vidonci.

Odbor za pripravo Noči čarovnic

Pika čarovnička

Dobrodošlica

Otroška delavnica

Goste je sprejel sam vrag

Magicshow

Čarovnica v ječi

Srednjeveški ples

Množica s Čuki

Čarovnice nekoč

Čarovnice z baklami

Mečevalca v akciji

Neusmiljeni sodniki

PREDSTAVITEV ZLATIH MATURANTK

TADEJA DERVARIČ, KRUPLIVNIK

Iskrene čestitke ob uspehu »zlate maturantke«! Kakšno šolo si končala in kaj ti v prvi vrsti pomeni ta uspeh? Si ga predvidevala ali te je rezultat presenetil?

Končala sem III. Gimnazijo v Mariboru – smer Predšolska vzgoja. Najprej se uspeha sploh nisem zavedla. Ob razglasitvi rezultatov sem klicala domov in povedala, da sem zlata maturantka. Glede mojih pričakovanj sem računala na oceno okrog trojke. Zelo sem bila preseščena.

Kako se ti je zdela težavnost mature, glede na to, da jo omenjajo kot »zrelostni izpit«?

Maturo sem si predstavljala mnogo hujše, ker se mi je zdela poskusna matura dosti težja. Nisem je občutila kot »zrelostni izpit«, predstavljala sem si jo čisto drugače, dosti težje. O njej, kot o »zrelostnem izpitu« nisem dosti razmišljala.

Ali si se veliko pripravljala za maturo in kaj te je motiviralo?

Moram povedati, da se nisem dosti pripravljala; za katero drugo kontrolko sem se čez leto bolj. Očitno sem si hitro zapomnila. Mogoče sem se le za en predmet nekoliko bolj pripravila.

Ali je bilo to učenje sproti ali bolj »finitish« na koncu?

Pri enem predmetu, ki smo ga imeli dve leti, sem se učila sproti, ker je bila profesorica zahtevna. Ostalo pa bolj pregledno.

Kje nadaljuješ šolanje in kakšni so tvoji cilji?

Šolanje nadaljujem na Pedagoški fakulteti – Predšolsko vzgojo. Če bom tako uspešna kot doslej, si želim priti čim višje.

Kaj je torej tvoj bodoči poklic oz. naziv?

To je diplomirana vzgojiteljica, ob dveh dodatnih letih pa lahko narediš magistririj iz te stroke.

Udeležila si se državne podelitve priznanj zlatim maturantom 2005. Kje je bilo in kako je potekalo?

Podelitev je bila 10. septembra. Najprej smo se odpeljali na grad Brdo pri Kranju, kjer smo se srečali s šolskim ministrom dr. Milanom Zver. Vsem nam je čestital in tam smo imeli malo pogostitev. Potem smo šli v festivalno dvorano Bled, kjer so za nas pripravili prireditev z glasbenimi gosti. Bil je zabavno. Podelili so nam nagrade in maturitetna spričevala. Pridružili so se nam še starši.

Kakšni so bili tvoji vtisi?

Bilo je v redu. Ves večer smo bili v središču pozornosti, saj smo sedeli na odru.

Osvojitev takšnega naslova pomeni odličen rezultat. Kaj to pomeni zate, kakšne so tvoje možnosti za naprej?

Ko sem zvedela za rezultat, sem bila prepričana, da sem sprejeta na želeni študij. Želja se mi je uresničila.

Ali zlatim maturantom omogoča Ministrstvo za šolstvo kakšne boljše pogoje za študij?

Ne, lahko pa zaprosim za Zoisovo štipendijo.

Kako so to priznanje sprejeli tvoji domači?

Ata je zvedel prvi. Malce je pričakoval dober rezultat; nekoliko že zaradi tega, ker se jaz glede rezultatov nisem dosti sekirala. Vsi pa so bili navdušeni. Po tihem so mogoče kaj takega tudi pričakovali. Jaz namreč vedno podcenjujem svoje sposobnosti in mislim, da bo slabše, kot je potem v resnici.

Kdo pa je bil poleg tebe najbolj vesel tvoje rezultata?

Največ navdušenja in veselja je pokazala stara mama.

Tvoji sestri Karmen in Silvija bosta prihodnje leto maturantki. Kaj jima svetuješ in priporočaš?

Naj nadaljujeta tako kot doslej. Vidim, da sta se dosti pripravljali in učili skozi

vsa leta. Nočem, da bi starša od njiju pričakovala isto kot od mene, ker bo splošna matura nekoliko težja.

Drugim, še posebno bodočim maturantom, pa sporočam, naj si mature ne predstavljajo kot nekaj groznega.

Tadeji hvala za pogovor!

Štefka Bohar

ALENKA FUJS, VIDONCI

Najprej sprejmi iskrene čestitke ob tvojem uspehu v mojem imenu in imenu naših bralcev! Ali nam lahko v kratkih besedah opišeš, kdo sploh je zlata maturantka Alenka Fujs?

Sem čisto preprosto dekle, ki se rado smeji in zabava. Nisem nič drugačna od ostalih vrstnikov.

Obiskovala si Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo – smer modno oblikovanje, šolo v Ljubljani, kako si jo doživljala?

Sem dekle s podeželja in takoj ob prihodu v Ljubljano sem opazila, da je tam vse dosti bolj umetno – betonsko, kar mi ni preveč všeč. Druga zgodba je družabno življenje, v Ljubljani ti ni nikoli dolgčas, takoj se vidi da je središče kulturnega in družabnega življenja. Samo šolo lahko opišem v samih superlativih, je nekaj edinstvenega. Toliko različnih ljudi, različnih pogledov iz različnih krajev Slovenije na enem samem mestu, je nekaj enkratnega. In vsi ti ljudje so polni različne kreativnosti, katero na tej šoli dijak lahko pokaže, pa če tudi je le ta za določen krog ljudi »smešna«.

Cilji, ki si jih že doseгла in tisti, ki jih še imaš namen doseči, so?

Moj prvi cilj je bil uspešno dokončanje srednje šole, kar mi je uspelo. Sedaj obiskujem maturitetni tečaj za splošno maturo. Tako je sedaj moj naslednji in v tem trenutku edini cilj, čim bolj uspešno opraviti splošno maturo, da se potem lahko vpišem na Filozofsko fakulteto v Ljubljani – smer slovenščina.

Kaj te zadovoljuje, izpolnjuje?

Čisto enostavno: prijatelji, glasba, knjige in narava.

Je tvoj kozarec napol prazen ali napol poln?

Imam trenutke, ko sem čisto prazna in ne vidim nobene luči pred sabo. Toda tedaj se moram le poglobiti vase in v nekaj trenutkih postane svet spet rožnat.

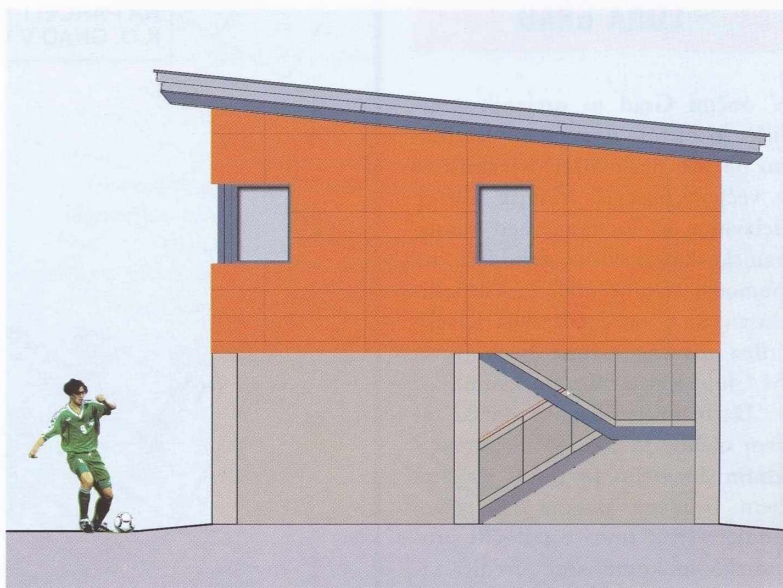
Si zlata maturantka. Kakšen je tvoj recept za uspeh na maturi, kot si ga doseгла sama?

Kot prvo, jaz takega rezultata sploh nisem pričakovala, občutek mi je govoril, da rezultat ne bo slab, ampak da bom zlata maturantka, pa ne. Ko sem slišala rezultat, da imam vse točke razen ene, sem kar onemela. Unikatnega recepta za tak uspeh ni, vsak posameznik mora zase sestaviti recept. Menim pa, da je najpomembnejše sprotno delo.

Alenka, najlepša hvala za ta pogovor in veliko uspeha pri tvojih nadaljnjih podvigih.

Doris Troha

SLAČILNICE IN PLOČNIK NK GRAD

Že v letošnjem letu smo pripravili dokumentacijo za ureditev slačilnic na igrišču NK Grad z nadzidavo sedanjih prostorov. Največja pridobitev bo tako dvorana v velikosti cca. 80 m², ki bo lahko služila za sestanke, kot fitnes dvorana ali pa prostor za igranje namiznega tenisa ali vadbo juda, karateja... Poleg tega, največjega prostora, bomo z izgradnjo pridobili še dva manjša prostora, ki bosta služila kot pisarna, arhiv ali slačilnica za sodnike. Slačilnica bo služila razširitvi športnega parka, ki ga predvidevamo uresničiti po pridobitvi zemljišča od Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov.

Istočasno z ureditvijo slačilnic bomo do konca uredili tudi pločnik, ki vodi od igrišča k zdravstvenemu domu. Pločnik bo podaljšan do banke oz. cerkve in ob njem bo urejena ustrezna zasaditev z grmičevjem in cvetjem. Ker gre za vhodno cesto v središče naselja Grad, se bomo potrudili, da bo obiskovalec vasi že na začetku dobil pozitiven vtis o naselju in ljudeh.

Sliki: Predvidena podoba fasade slačilnice na igrišču NK Grad, avtor projekta: univ. dipl. inž. arh., Iztok Zrinski.

Daniel Kalamar, župan

OBRTNO POSLOVNA CONA GRAD

V občini Grad ni urejenih zemljišč, ki bi bile namenjene izključno obrtno poslovnim dejavnostim v večjem obsegu. Manjše obrtne delavnice so locirane med stanovanjsko-kmetijskimi zemljišči na območju celotne občine. Večji industrijski obrat predstavlja le tekstilna tovarna Grupa Eura (bivši M Club) s cca. 30 zaposlenimi.

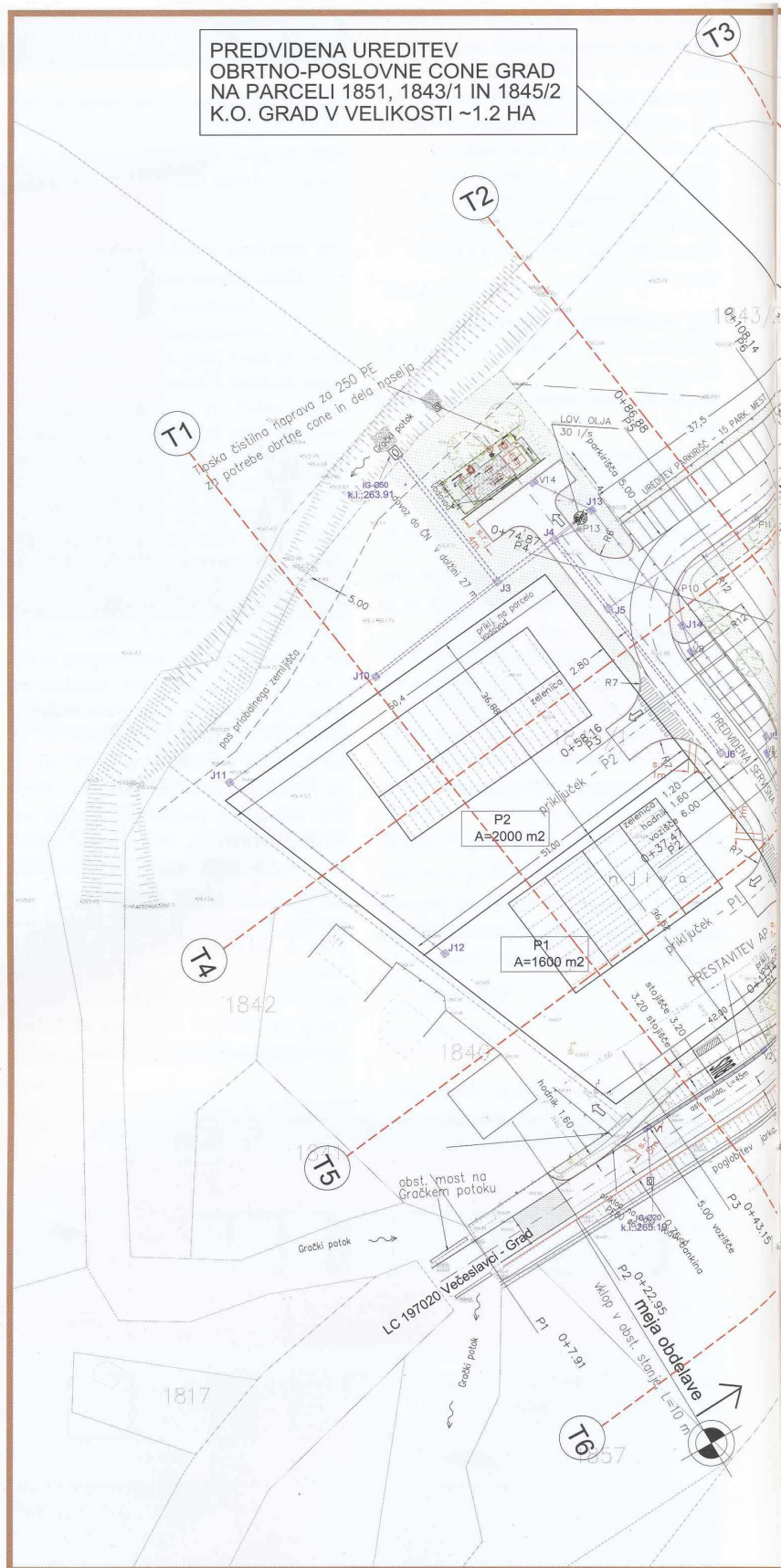
Da bi pospešili gospodarski razvoj občine in omogočili potencialnim domačim in tujim vlagateljem osnovne pogoje za razvoj podjetništva, smo se odločili prostorsko in komunalno urediti zasnovane obrtno poslovne cone pri Gradu, ki bi omogočala normalno, kvalitetno in sodobno izvajanje poslovnih aktivnosti.

Lokacija obrtno poslovne cone se nahaja na južnem delu naselja Grad ob LC 197020 Večeslavci-Grad, torej ob in nasproti obstoječega objekta tekstilne tovarne. Velikost predvidene cone skupaj s predvidenimi manipulativnimi površinami znaša v prvi fazi 1,2 ha. V coni bo prostor za bencinsko črpalno s servisom in avtopralnico ter prostor za štiri poslovne stavbe v približni velikosti sedanjega obrata Grupe Eura.

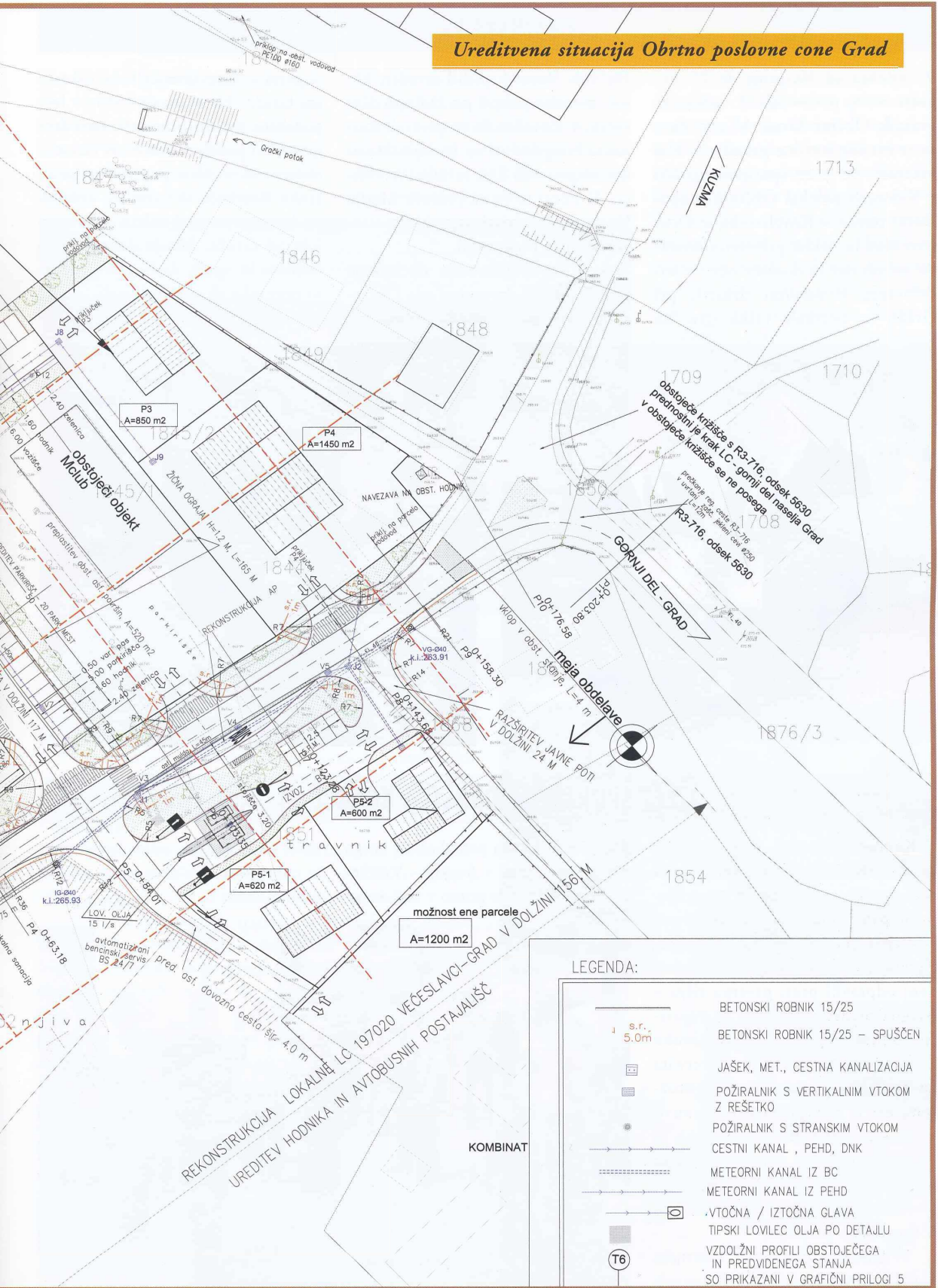
Komunalna ureditev cone, ki bo v izgradnji že naslednje leto, pa predvideva ureditev povezovalnih cest, kanalizacije s čistilno napravo, elektro vodov in telekomunikacijskega omrežja ter javne razsvetljave.

Vsi, ki vas gradnja v obrtni coni zanima, pa ste že sedaj vabljeni, da izrazite svoj interes, kajti v tej fazi so še možne prilagoditve vašim željam in specifičnostim posameznih dejavnosti.

Idejno študijo ureditve obrtno-poslovne cone Grad je izdelal Tehnični biro iz Murske Sobotice.

Ureditvena situacija Obrtno poslovne cone Grad

LEGENDA:

	BETONSKI ROBNIK 15/25
	BETONSKI ROBNIK 15/25 - SPUŠČEN
	JASEK, MET., CESTNA KANALIZACIJA
	POŽIRALNIK S VERTIKALNIM VTOKOM Z REŠETKO
	POŽIRALNIK S STRANSKIM VTOKOM
	CESTNI KANAL, PEHD, DNK
	METEORNI KANAL IZ BC
	METEORNI KANAL IZ PEHD
	VTIČNA / IZTOČNA GLAVA
	TIPSKI LOVILEC OLJA PO DETALJU
	VZDOLŽNI PROFILI OBSTOJEČEGA IN PREDVIDENEGA STANJA
	SO PRIKAZANI V GRAFIČNI PRILOGI 5

5. OBČINSKI PRAZNIK

V obdobju od 30. julija do 21. avgusta smo praznovali 5. občinski praznik Občine Grad. V tem času so se zvrstile številne prireditve. Naj omenim, da je na športnem igrišču v Vidoncih potekal Občinski nogometni turnir, v Kruplivniku je Društvo žena in deklet pripravilo razstavo ročnih del in domače obrti v sodelovanju z ostalimi društvi, pri Gradu so potekale vaške igre, na

Dolnjih Slavečih je bil izveden 11. mednarodni pohod po Dolnjih Slavečih, v Kovačevcih so prevzeli motorno brizgalno in na Dolnjih Slavečih blagoslovili križ in mrliško vežico. V Pörgi se je na praznik Marije Vnebovzete odvijal največji kramarski sejem v Prekmurju.

Sam vrh praznovanja občinskega praznika pa je slavnostna seja Občinskega praznika, ki je bila osmega av-

gusta v obnovljeni kulturni dvorani pri Gradu. Na slavnostni seji so bila podeljena številna priznanja, med drugim je bil podeljen tudi naziv častnega občana, ki je letos pripadel gospodu Janku Kondriču in naziv naj kolektiva, katerega je dobil kolektiv Osnovne šole pri Gradu. Bilo je slavnostno in doživeto in upam, da bo naslednje leto prav tako ali morda še bolj.

Lidija Krpič

IZLET ŠPORTNEGA DRUŠTVA KOVAČEVCI

Končno so se tudi člani Športnega društva Kovačevci odpravili na zaslužen izlet. Po dolgem premisleku je padla odločitev, da jih bo pot odpeljala na Avstrijsko Koroško. Zgodaj zjutraj so se polni pričakovanj odpravili proti prvemu cilju – Magdalenensberg, kjer se na vzpetini s lepim razgledom nahaja rimska izkopanina. Na gradu Hochsterwitz so si člani ogledali muzej z orožjem, kar je bilo predvsem zanimivo za moške člane društva. Pot jih je popeljala tudi do Maria Saal, kjer so si ogledali romarsko cerkveno, posvečeno Mariji in se ustavili ob Vojvodskem prestolu.

V Celovcu, prestolnici Avstrijske Koroške so se napolnili želodčki in pri-

pravljani so bili na pohod okrog enega izmed lepših jezer v Avstriji – Vrbskega jezera. Bilo je že pozno v noč, ko so

prišli nazaj domov, polni lepih vtisov in dobre volje in z malo manj polnimi denarnicami.

Doris Troha

PREVZEM MOTORNE ČRPALKE V KOVAČEVCIH

Vas Kovačevci spada med najmanjše vasi v občini Grad, in tudi njeno gasilsko društvo se je ustanovilo šele leta 1978. Kljub majhnosti društva pa se je društvo ves čas aktivno udeleževalo rednih letnih tekmovanj v

občini in morebitnih intervencij pri požarih. Težave je povzročala le dotrajana in zastarela motorna brizgalna, tako da se je društvo na rednem občnem zboru odločilo za nakup nove motorne brizgalne.

S pomočjo nabiralne akcije ob prireditvi Maškerade, sponzorskih sredstev Zavarovalnice Triglav in ostalih prispevkov je uspel tako zaželen nakup motorne črpalke. Da bi to pridobitev spodobno proslavili, so člani pripravili slavnostni prevzem same črpalke. Otroci so pripravili krajši kulturni program na temo gasilstva in slišali smo tudi nekaj o zgodovini društva. Goste je pozdravil predsednik Gasilskega društva Kovačevci Štefan Cör, nekaj besed so povedali še župan Občine Grad g. Kalamar, predsednik in poveljnik Gasilke zveze občine Grad in predstavnik Gasilskega društva Fehring, s katerim je društvo navezalo prijateljske stike. Po končanem protokolarnem delu se je začela zabavni del prevzema z dobro glasbo, jedajo in pijačo.

Doris Troha

1. OBČINSKA RAZSTAVA ROČNIH DEL IN DOMAČE OBRTI V KRUPLIVNIKU

V spletu prireditev in praznovanj 5. OBČINSKEGA PRAZNIKA OBČINE GRAD je v nedeljo, 31. julija 2005, potekala v vaško-gasilskem domu v Kruplivniku RAZSTAVA ROČNIH DEL IN DOMAČE OBRTI. Tovrstna razstava je bila letos v tolikšnem obsegu prvič organizirana.

Poleg domačega društva DŽD Kruplivnik so sodelovala še društva: ŠRD Dolnji Slaveči, »PEŠKI« društvo Motovilci in DU Grad ter nekateri posamezniki.

Izdelki so ponazarjali starejše in novodobne oblike. Tovrstna dejavnost je med ljudmi živa in pestra. Mnoge stvari se ohranjajo iz prejšnjih časov in nam prikazujejo običaje prejšnjih rodov, še posebej izdelovanje rož iz krep papirja.

Izdelovalci in izdelovalke ročnih del pri svojem delu uporabijo vse svoje spretnosti in so prave mojstrice – mojstri. Gotovo obiskovalcem te razstave ni bilo žal ogleda. Domače gospodinje so ob tej prireditvi poskrbele za pokušno pogač, peciva, gibanic...

Prihodnje leto načrtujemo podobno razstavo, zato vabimo vse rokodelce in ljubitelje ročnih del, da že sedaj pripravljajo izdelke za razstavo.

Prav zimski čas je primeren za takšne stvari, da damo domiselnosti in idejam prosto pot.

Štefka Bohar

Foto: Terezija Šparaš in Damir Recek

IZLET VAŠČANOV IN ČLANIC DŽD KRUPLIVNIK NA GORENJSKO

Pozno poletni čas je primeren za krajša potepanja in izlete, ker ni več hude vročine, pa tudi hladno še ni. Tako se nas je avgustovske sobote letos večji del aktivnih vaščanov in vaščank Kruplívnikarja odpravilo na enodnevni izlet na Gorenjsko. Glavni organizator in pokrovitelj izleta je bilo DŽD Kruplívnik z namenom, da se nagradi trud za vse sodelujoče pri prireditvi Noč čarovnic (žal se nekatere posameznice in posamezniki niso mogli udeležiti izleta).

V zgodnjih jutranjih urah se nas je 29 udeležencev in udeleženk odpeljalo z avtobusom izpred postaje pri Belem križu.

Vsi smo bili dodobra predramljeni, vzdušje na avtobusu je bilo prijetno, cilj poznan. Osvežila nas je kava v Tepanju, spotoma se nam je pridružil še vodič, ki nam je še dodatno in sproti opisoval zanimivosti in značilnosti kraja, kjer nas je vodila pot. Organizatorji izleta so poskrbeli za obilno malico in na postajališču Volklo pri Kranju bi lahko nahranili vsaj še enkrat toliko izletnikov. Morda so računali na »hude čase«.

Lepa Gorenjska z značilnimi gorami in gostimi oblaki nas je pozdravila ob naši prvi točki izleta-Brezju. Ustavili smo se v znani romarski cerkvi Marije Pomagaj (vsak s svojo mislijo), potem so nas zanimala stojnice s spominki. Po krajšem postanku smo se odpeljali naprej proti Triglavskemu narodnemu parku- soteski Vintgar. Mnogi smo občudovali naravne lepote brzic, slapov, in narave, ki se v skladu čudovitih barv vode in kamna zliva v harmonijo. Hoja je nekatere utrudila, druge navdušila, a vsem »izpraznila« želodce. Teknilo nam je kosilo v Bohinjski Beli in polni energije smo se odpravili naprej.

Avtobusni šofer nas je odpeljal do postajališča slap Savice, od koder naprej je bilo potrebno še prepešati del poti (nekateri je premagala utrujenost in smo ostali pri avtobusu).

Naša skupinska fotografija je nastala v Bohinju, kjer smo imeli po-

stanek. Seveda se sladoledu nismo mogli odreči, medtem ko smo vsak po svoje iskali zanimivosti. Značilen most ob Bohinjskem jezeru (največje stalno slovensko jezero) nas je vabil, da smo se sprehodili po njem.

Ogledali smo si še Bled z okolico, kjer smo prav tako lahko stikali za spominki in našli kaj zase. DŽD Kruplívnikar ne bi bilo »žensko« društvo, če ne bi vodstvo društva še enkrat poskrbelo za izdatno malico. Ura se je premaknila že naprej in, ko smo nameravali oditi, smo ugotovili, da iz tega ne bo nič. Naš avtobus je bil zaradi večje prireditve zaparkiran na

parkirišču z vseh strani. Naši fantje in možje so »poskrbeli« za prosto pot, da smo se lahko srečno odpeljali.

Videli in spoznali smo lepote Gorenjske, biser naše Slovenije, ob tem pa se morda sami zavedli lepote svojega kraja. Od Gorenjske nas je počasi proti severovzhodu sprejela prekmurska ravnica in gričevnati del Goričkkega. V poznih večernih urah smo se vrnil domov in strnili svoje občutke. Namen organizatorja je bil uresničen, udeleženci izleta pa očitno zadovoljni.

Štefka Bohar
Foto: Damir Recek

CILIKA IN DRAŠEK

Kulturno umetniško društvo Veseli oder iz Mihovcev pri Veliki Nedelji je v nedeljo 20. novembra na odru kulturne dvorane pri Gradu uprizorilo komedijo v treh dejanjih, Cilika in Drašek. Avtor ko-

medije je Tonček Žumbar, ki je tudi sam igral v komediji. Obiskovalci so se do solz lahko nasmejali preprosti zgodbi med Ciliko in Drašekom, ki se dogaja nekje na vasi pred nekaj desetletji. Celotna predstava je bila zaigrana v narečju, kar je še dodatno povečalo komičnost predstave.

Predstava je bila lepo obiskana. Nastopajoči so bili nad publiko zadovoljni. Torej lahko bi rekli, da se je zavest za kulturno dogajanje v občini le nekoliko dvignila.

Lidija Krpič

TURNIR MED ZASELKI VASI RADOVCI

V nedeljo, 25. 9. 2005 je bil izpeljan sedaj že tradicionalen 3. turnir zaselkov vasi Radovci.

Namen turnirja ni le prikaz pravega nogometnega znanja, ampak so cilji druženje, prijateljstvo in zabava, kateri so tudi vodilo vasi. Kljub temu pa šport, kot je nogomet, zahteva tudi eno mero borbenosti in nedvomno tudi željo po zmagi. Le-to slednje se je kazalo prav pri vseh, saj nobena izmed ekip ni obupala vse do konca.

Turnirja se je udeležilo pet zaselkov in sicer: Sabotinge, Drvaričev breg, Logarska dolina, Kocvenklinge in Drvaričke.

Turnir je popestrila atraktivna tekma med ekipama žensk in »Oldtimerji«, kjer so ženske dokazale, da je nogomet lahko tudi šport nežnejšega spola.

Končno je turnir dobil tudi novo ime zmagovalca. Od lanskega leta,

ko so prvo mesto osvojili Drvaričke so tokrat morali priznati poraz in zmago predati ekipi Sabotinov, ki so poleg vsega tudi dokazali, da so bili letos najboljši.

Konec koncev poražencev ni bilo, vsaj sodeč bo izrazu na obrazih igralcev.

Mar ni pomembno sodelovati in ne zmagati?

Suzana Farič
Foto: Matej Gumilar

Nežnejši spol je dokazal, da jim nogometnega znanja ne manjka.

IZGRADNJA NADSTREŠKA OB IGRIŠČU IN IGRIŠČA ZA ODBOJKO NA MIVKI

Da Radovčani sledijo toku današnjega časa, priča še ena pridobitev, in sicer izgradnja nadstreška ob igrišču, kateri bo služil kot prostor ob raznih priložnostih, ki se bodo odvijale.

Da smo res v toku s časom pa nedvomno potrjuje pridobitev oziroma izgradnja igrišča za odbojko na mivki, ki je prvo tovrstno v občini.

Obe pridobitvi sta bili pridobljeni ob sodelovanju Prostovoljnega gasilskega društva in Športnega društva ter Vaške skupnosti Radovci.

Seveda pa se je potrebno zahvaliti tudi naslednjim sponzorjem, ki so prav tako prispevali svoj delež in sicer Občini Grad, Kemi Puconci, trgovini Kalamar, Žagarstvu iz Krašča, SGP Pomgradu in avtoprevozništvu Fujs iz Radovec.

Celotni investiciji sta vredni okrog 1.500.000 SIT.

Potrebno pa je omeniti tudi, da gredo pri izgradnji igrišča za odbojko na mivki zasluge nedvomno tudi radovskim mladinkam, ki so s svojo prizadevnostjo in vztrajnostjo stalno težile k izgradnji le-tega.

Jože Sever, Suzana Farič
Foto: Matej Gumilar

POHOD PO DOLJNIH SLAVEČIH

Sredi avgusta, natančneje 13. 8. 2005, je ŠRD Dolnji Slaveči pripravilo tradicionalni Pohod po Dolnjih Slavečih. Pohod se je začel zgodaj popoldan v lepem sončnem vremenu. Prišlo je čez 200 pohodnikov od blizu in daleč, veliko domačinov in gostov iz Avstrije. Ob progi, ki je bila dolga cca 10 km, so bile 3 postojanke, na katerih so se pohodniki lahko malce okrepčali.

Žal pa nam je vreme zagodlo in se je iz lepega sprevglo v pravo neurje z dežjem in vetrom.

Večji del pohodnikov se je po prvi oz. drugi postojanki kar vrnilo na start (oz. cilj), da bi se izognilo hudemu neurju.

Slavica Potočnik

»Na startu je še šlo«

»Pot se je nadaljevala v dežju«

»Eni redkih, ki so vztrajali do cilja, ne glede na vremenske razmere«

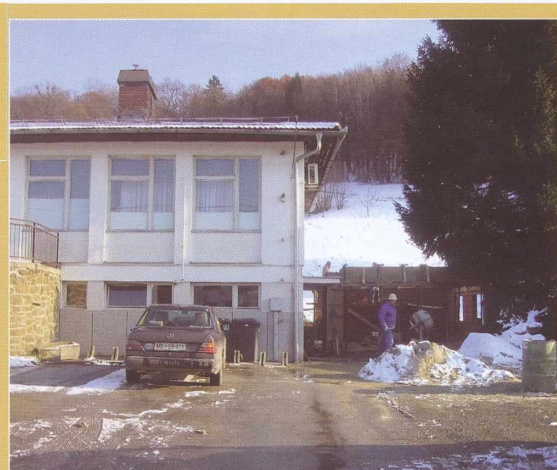
MODERNIZACIJA OBČINSKE CESTE RADOVCI-BODONCI

V izgradnji je bila tudi občinska cesta Radovci-Bodonci, ki predstavlja povezavo z občino Puconci v skupni dolžini 2,3 km. Dela so bila končana v mesecu novembru 2005.

Celotna vrednost investicije je znašala okrog 35.000.000 SIT, kjer so vaščani Radovec svoj finančni prispevek, določen na podlagi sklepa občinskega sveta zagotovili v celoti.

Jože Sever
Suzana Farič

V letošnjem letu se nadaljuje investicija pri Zdravstveni postaji Grad. Dozidana bo garaža za zdravstveni vozili in zamenjana streha.

BLAGOSLOVITEV MRLIŠKE VEŽICE, ZVONA IN KRIŽA NA POKOPALIŠČU NA DOLNJIH SLAVEČIH

V okviru občinskega praznika se je na Dol. Slavečih 21. avgusta odvijala še ena slovesnost in sicer blagoslovitev vežice in križa na spodnjem

pokopališču. Temu slavnostnemu dogodku so prisostvovali predstavniki obeh cerkva, predstavniki Občine Grad in krajanji Dol. Slaveč.

»Pogled nanjo je lep, vendar misel, ki spremlja ta pogled, je grenka in boleča. Spominja nas samo na žalostne trenutke in dogodke, ki jih doživljamo v njej oz ob nje.«

Gospod Solar je podal kronologijo gradnje vežice. Le-ta se je začela pred 11 leti, ko je takratni vaški odbor začel urejati vso potrebno gradbeno dokumentacijo. Pod vodstvom g. Evgena Skledarja so se začela gradbena dela. Opravljenih je bilo veliko prostovoljnih delovnih ur vaščanov. Mizarska dela je opravil g. Markoč. Veliko finančnih sredstev so za vežico in križ prispevali vaščani sami, čeprav vsi dolgovi še niso poravnani. Za zvon sta sredstva prispevali družini Sijarto in Gubič.

Odbor za vežico ima v planu nekaj stvari še dodelati, dodati – seveda odvisno od finančnih sredstev.

Vsi prisotni so bili na koncu deležni skromne pogostitve.

S.P.

IZLET PO KOROŠKI

Člani Športnega društva Vidonci smo se v soboto, 9. 7. 2005, udeležili izleta po Koroški. V zgodnjih jutranjih urah smo se odpravili proti naši prvi postaji, in sicer na ogled Premogovnika Velenje. Izgledali smo kot pravi rudarji, kajti obleči smo si morali rudarsko uniformo, dobili pa smo tudi rudarsko malico. Spoznali smo, da je življenje rudarjev zelo naporno in nevarno. Sledil je, za nekatere, najbolj pričakovan postanek. To je bila privatna pivovarna v Slovenj Gradcu, kjer smo njihov proizvod, svetlo in temno pivo, lahko tudi poskusili, možno pa ga je bilo tudi kupiti. Nato smo se udeležili splavarjenja po Dravi, ki je trajalo 2 uri in pol. Čas na splavu je minil kot bi trenil, saj so nas nastopajoči s kulturnim programom odlično zabavali. Vmes smo se okrepčali tudi s flosarsko malico, tj. golaž.

Pot smo nadaljevali proti zadnji postaji, in sicer na Klančnikovo kmetijo, kjer smo poskušali njihove domače klobase. Seveda pa smo si ogledali tudi njihovo kmetijo, ki je zelo modernizirana.

Utrujeni, vendar dobre volje zaradi lepo preživetega dne, smo zaključili naš izlet. Ostalo nam je še upanje, da si naslednje leto ogledamo in spoznamo še kak drug košček Slovenije.

Petra Ferko

TURNIR V MALEM NOGOMETU ZA PREHODNI POKAL OBČINE GRAD V VIDONCIH

Čas nezadržno beži in leto je mimo kot bi trenil, tako je Športno društvo Vidonci letos doletela čast, da organizira občinski turnir v malem nogometu. Turnir se je odvijal v sklopu 5. občinskega praznika Občine Grad, dne 30. 7. 2005, na športnem igrišču Vidonci in sodelovala so društva in ekipe iz Občine Grad, ki gojijo mali nogomet.

Ekipe so se prijavljale ves teden pred turnirjem, dan pred turnirjem pa je bil opravljen žreb med 10-imi pri-

javljenimi ekipami, v katerem smo določili skupine in razpored tekmovanja. Dan je bil kakor naročen, vreme je bilo čudovito in ozračje je bilo kar naelektreno od pričakovanja. Športni dogodek se je začel ob 14. uri in vsa srečanja so nemoteno potekala po pripravljenem razporedu. Igralci so se kljub hudi pripeki in sopari srčno borili za svoje ekipe in vsi do zadnjega ohranili športnega duha in tovarništvo. Počasi se je dan prevešal v večer,

vročina se je malo unesla in na vrsti so bila naša dekleta, da se izkažejo tudi na igrišču. Pomerile so se z ekipo občinskih svetnikov in po hudem in srčnem boju s številnimi akrobatskimi vložki je bila njihova vnema, po streljanju kazenskih strelav, poplačana z zmago. Poseben užitek pa je bil ogled tekm, ko so se zvečer prižgali reflektorji in razsvetlili dogajanje na igrišču. Dogajanje se je zavleklo čez polnoč, ko so bili znani finalisti in končno tudi zmagovalec turnirja. Po srditem in športnem boju je v finalu slavila ekipa »LUKAJ« iz Motovilec pred ekipo »GRAČKA POMLAD«. Končni vrstni red ekip:

1. LUKAJ Motovilci
2. GRAČKA POMLAD Grad
3. VETERANI Vidonci
4. KMN VIDONCI
5. VTERANI Grad
6. RADOVCI
7. KRUPLIVNIK
8. KOVAČEVCI
9. NK GRAD
10. DOLNJI SLAVEČI

Potrudili smo se in prireditev izpeljali po svojih najboljših močeh. Mislimo in upamo, da nam je to tudi uspelo. Svoj pečat so turnirju dali številni gledalci, ki so prišli bodrit svoje ekipe in mnogi med njimi so vztrajali vse do konca, kar pa kljub vročini ni bilo težko, saj so se lahko po mili volji krepčali s prijetno ohlajenimi pijačami in zelo okusnimi jedmi, dogajanje pa spremljali izpod šotorov, ki so nudili prijetno senco. Zahvaljujemo se vsem, ki ste sodelovali in pomagali po svojih močeh, da je turnir uspel in nasvidenje naslednje leto.

Boris Kerčmar

KMEČKE IGRE V KOVAČEVCIH

Zgodnje julijsko nedeljsko jutro ni obetalo nič dobrega. Oblaki in rahel prš so v člane Športnega društva Kovačevci vnesli nemir, kajti pred nami so bile druge kmečke igre. Na srečo je nekdo tam zgoraj uslišal naše molitve in čez čas se je pokazalo sonce v vsem svojem sijaju in kmečke igre so se lahko začele. Prijavilo se je 7 ekip, ki so se pomerile v 6 igrah: slalomu z lestvijo, podajanju jajc, luščanju koruze, vleki oldtimerja, vlečenju vrvi in igri presenečenja. Veliko smeha in dobre volje je izzvala vleka vrvi z ženskimi ekipami, katera je bila naknadno vključena v program na pobudo Športnega društva Radovci. V tej igri so dekleta domačega društva pokazala iz kakšnega testa so in so z lahkoto pometle z vso konkurenco. Po dobrih igrah in veselem druženju je sledila razglasitev rezultatov in kot prejšnje leto, so tudi letos skupni zmagovalci postali člani Športnega društva Otovci, katerim so sledila ostala društva. Da igre niso

izmučile udeležencev je postalo jasno tedaj, ko so se leti zabavali ob glasbi pozno v noč.

Doris Troha

VAŠKE IGRE 2005

V lepem sobotnem dopoldnevu, 20. avgusta, smo se zbrali na nogometnem igrišču NK Grad. V Društvu za kulturno športni razvoj mladih – Gračka pomlad smo pripravili šest zanimivih igr, katerih namen je bil, da pozabimo na vsakodnevne težave in tegobe. Na začetku smo se odločili, da se zavrtimo okoli količka in ugotovimo, kako delajo naše »navigacijske naprave«.

Večinoma nas je vleкло k šanku, pa ne zato, da bi hoteli kaj popiti, smer vrtenja je bila pač tako naravnana. Že z drugo igro smo ohladili vroče pete, kajti z vodo napolnjeni baloni so pridno pokali na »ta zadnjih plateh« tekmovalcev. S tretjo

hitrost in natančnost v dveh igrah je bil kar težek zalogaj, zato smo se gledalci prijetno zabavali.

Pri pripravi pete igre smo kot organizatorji imeli težave, kajti komaj smo našli eno pravo staro domačo lestev, s katero so tekmovalci med količki pridno vijugali in obenem poskušali doseči najboljši čas, seveda brez napak in dotikov.

V zadnji igri presenečenja smo poskušali tekmovalce in obiskovalce navdušiti, da vsak dan pojedjo vsaj eno jabolko za zdravje. Tekmovalci so jih lahko pojedli več, a ugotovili smo, da sta eno do dve jabolki čisto zadosti.

Medtem ko smo seštevali točke, so se naši tekmovalci in obiskovalci ob dobri hrani in pijači nasmejali veselim dogodivščinam med igrami. Podelili smo priznanja prav vsem sodelujočim ekipam.

Zmagala je ekipa Športno rekreacijsko društvo Dolnji Slaveči, za kar si zaslužijo vse čestitke. Vsi ostali so bili zelo dobri, tako da vrstni red sploh ni pomemben, važno je le to, da se na takih in podobnih srečanjih zabavamo in ohranjamo tradicijo druženja.

Tine Sukič

igro smo preizkušali hitrostne spretnosti tekmovalcev v štafeti, s četrto igro pa smo ugotavljali mirnost in zanesljivost tekmovalcev pri prenašanju poljedelskih izdelkov. Uskladiti

IZ VRTCA

V letošnjem letu vrtec obiskuje 30 otrok. Razdeljeni so v dve starostni skupini. Skupino prvega starostnega obdobja obiskuje 10 otrok, skupino drugega starostnega obdobja pa obiskuje 19 otrok.

Naši otroci poleg tega, da so pridni tudi razposajeni in vedoželjni. V vrtcu jim skušamo njihovo radovednost čim bolj potešiti. V mesecu oktobru je potekal teden otroka, v katerega smo bili vključeni tudi mi, z različnimi dejavnostmi. Tako smo izkoristili lepo vreme za sprehod na grad z okolico in peko kostanjev. V vrtcu smo se preizkusili v pripravi sadne kupe. Ogledali smo si predstavo »Kdo se boji zdravič«, ki so nam jo zaigrali otroci iz tretje Osnovne šole iz Murske Sobotice.

V vrtcu smo povabili tudi dedke in babice, za katere smo pripravili tudi kratek kulturni program. Otroci iz starejše skupine pa so se predstavili tudi na prireditvi za starejše občane v gasilskem domu Grad. Med letom veli-

ko prebiramo knjige in se o njih pogovarjamo, saj smo vključeni v knjižni projekt Knjigobube.

Za bolj urejeno in varno bivanje na prostem, pa si želimo urediti igrišče pred vrtcem.

Klavdija Klement

UTRINKI IZ ŽIVLJENJA IN DELOVANJA

Člani sekcije Grad živimo v trideželnem Krajinskem parku Goričko, ki meji z Avstrijo in Madžarsko. Smo na grebenu slovenske kokoši. Sekcija Grad deluje pod okriljem Društva za osteoporozo Pomurja Radenci, komaj dve leti in pol, skupaj načrtujemo programe in jih izvajamo. Analiza kaže zadovoljstvo članov ob raznih družinjah, pogovorih, pohodih in presenečenjih, kar vsaj za kratek čas omili tegobe in je korak naprej. Lansko leto smo ocenili kot rodno in bogato leto, program smo realizirali in dosegli zastavljene cilje. V letu 2004 je uspešno zaključila poslanstvo dolgoletna predsednica društva ga. Dragica Žlebnik in predala vodstvo ga. Miri Janžek, ki naprej z vso predanostjo vodi društvo.

Po opravljenem občnem zboru in brez zimskega spanja smo se predali zastavljenemu programu za leto 2005, katerega izvajamo skupaj s člani iz Radenec in Sv. Jurija.

Večerni pohod do Ledavskega jezera v Kraščih je bila prava idila. Čar večera na mirni vodni gladini je bil nepozaben spust lučk oz. svečk, ki so bile ulite v prazne jajčne lupine. Tudi sami smo se preizkusili, kako spretni smo pri pošiljanju lučk po jezeru. Lučke, ki jih je posameznik spustil, so bile lučke sreče za njegove najdražje. Upamo, da so vse jajčne lučke-svečke gorele za srečo vseh, ki smo jih občudovali. Vodni tok in nočna svetloba sta nam to dokazovala, saj so ponazarjale dolgo verigo, ki ni imela konca in ne začetka.

Ni ovir za nas, kljub slabemu vremenu smo premagali dež, megljo, veter, mraz, guganje gondole in prisopiha-

li na Veliko planino ter peš nadaljevali do gostišča Zeleni rob. Ugotovili smo, da je Velika planina resnično pravi zaklad narave. Visokogorska planota, kjer je najbolj ohranjeno pastirsko naselje; škoda, da ni bilo še krav in pastirjev. Lahko smo občudovali razgibano pokrajino s kraškimi vrtačami in kotlinami, ki v lepem vremenu obiskovalcu nudijo obilo užitkov. Brez pohoda pa ne gre. Pot, dolga 1,5 km, nas je pripeljala do izvira Kamniške Bistrice. Pesem nas je spremljala na poti do doma in prišli smo do zaključka, da bomo izlet na Veliko Planino ponovili v lepem – sončnem vremenu.

Goričko je veliko, zato vseh krajev in njihovih lepote ne poznamo. Začeli smo z mašo v cerkvi sv. Benedikta v Kančevcih, potem nam je pater Gabrijel razkazal Dom duhovnosti. Polni lepih vtisov smo pešpot nadaljevali v Kukeč. Hribi so nas kar malo »zdelali« in če nisi bil primerno obut za hojo, te je lahko rešil avtobus, ki je peljal do Turistične kmetije Tremel v Bokrače. Vseskozi smo bili priča lepoti narave, kjer si imel občutek, da je tu še delček neokrnjenosti. Na turistični kmetiji smo dobili pravo »prekmursko kosilo«.

Med potjo smo občudovali vsemogoče narejene lutke iz buč. Pri vsaki hiši drugačna postavitev. Srečali smo tudi kolesa na bencin pod zaščito »PRPRAŠI«. Pripešali smo do gasilskega doma, kjer smo si ogledali kulinarično razstavo in si seveda privoščili dobrote iz buč. Ogledali smo si tudi dobrote eko-kmetij, nekaj nakupili in pot nadaljevali po drugi strani do Hajdinjakovih. Celo pot nas je spremljala dobra volja, smeh, ki so nam ga privoščile lutke. Dobre volje smo prišli na cilj, kjer nas je čakala polno obložena miza raznih dobrot. Na koncu se nam je pridružil tudi predsednik sekcije z družino, kar dokazuje tudi slika. Ob tej priložnosti se ga. Eriki zahvaljujemo za pogostitev in ji želiva veliko lepih dni v zasluženem pokoju.

Vse to in še več, kar ste brali, so kratki povzetki iz Biltena, ki pa bodo v celoti objavljeni ob občnem zboru. Vsem članom se zahvaljujemo za prispevke in upamo, da boste še naprej vztrajno zlivali svoje občutke na papir. Hvala vsem, ki nam stojite ob strani in nam pomagata. Vsem skupaj želimo trdnega zdravja in obilo dušnega zadovoljstva.

Vodstvo Sekcije

RAZMIŠLJANJE O BABICAH IN DEDKIH

MOJA BABICA

Moji babici je ime Kristina, stara je 64 let. Ima zelene oči in rjave lase, je suhe postave. Živi pri Gradu 185. Rada dela na vrtu in na njivi. Ko ima prosti čas, rada karta z mano »Uno«, ko pa imam prosti čas jaz, ji rad pomagam. Mojo babico imam zelo rad.

Nino Celec, 3.a razred

MOJ DEDEK

Mojemu dedku je ime Anton, star je 58 let. Dedek živi v Kruplivaniku. Je debelejšje postave, ima temne lase in modre oči. Rad pomaga babici na vrtu, rad izdeluje železne stvari in pomaga očetu in mami v gostilni. Midva se rada igrava skrivalnice z igračami in Črnega Petra. Moj dedek je najboljši dedek na celem svetu.

Larisa Čerpnjak, 3.a razred

MOJ DEDEK

Mojemu dedku je ime Jožef. Star je 60 let. Doma je na Dolnjih Slavečih, stanovanje pa ima na Dunaju. Tam je tudi luna park in živalski vrt. Je navadne postave in

ima sive lase. Rad pomaga meni, atiju in mami. Midva se rada pogovarjava in sprehajava. Jaz imam svojega dedka zelo rada.

Sanja Šarkanj, 3.a razred

MOJA BABICA

Moji babici je ime Ida, stara je 69 let. Doma je v Motovilcih. Ima črne lase, se rada smeje in ker rada je, je debela. Najraje krmi živali in peče kruh. Z menoj se uči, igra Človek ne jezi se in karta. Babica je najboljša na svetu.

Nadja Gomboc, 3.a razred

MOJA BABICA

Moji babici je ime Katarina. V prostem času rada bere knjige in se igra. Velikokrat pripravi makove rezance. Po srcu je prijazna. Ko pridem k njej, se razveselim, ker mi kupi majhno darilo. Velikokrat si obleče predpasnik, robec, krilo, pulover, hlače in si obuje čevlje. K maši gre vsako nedeljo. V hiši živi sama, ima kokoši in kučka Rekso. Ko gre, se drži ravno. Stara je 68 let in ima sive lase. Moja babica je vedno nasmejana.

Urška Drvarič, 3.b razred

MOJA BABICA

Moji babici je ime Frida. Ima svetlo plave oči, sive lase in je srednje debela. Babica se zelo rada igra z menoj igre, naredi mi kosilo in mi pomaga pri nalogi. Moja babica gre vsak večer v hlev in nahrani pujske. Ko pride v kuhinjo, sede k mizi in gleda televizijo. Ko so filmi končani, se umije in gre spat. Babico imam zelo rada. Rada jo imam tudi zato, ker mi velikokrat kupi kakšna darila, spominčke ali kakšna oblačila.

Leja Krpič, 3.b razred

MOJA BABICA

Moja babica je stara štiriinšestdeset let. V prostem času mi bere pravljice, pomaga pri delu, skrbi za prašiče, se igra z bratom in kuha. Ime ji je Marija. Molze tudi krave in se karta z menoj. Včasih naredi kravji sir. Rada bere časopis, gleda televizijo in dela na polju. Rada čisti in počiva. Rad jo imam zato, ker mi včasih kaj kupi. Vesela je tudi, če dobi kakšno darilo, spominček ali oblačila.

Mitja Kuhar, 3.b razred

Srečanje starejših občanov, 13. november 2005.

V praznični čas

hité nam misli, želje . . .

Srce naj objame nam drage,

ki z njimi trenutke deliti žele.

Naj odgrne zaveša se

sovraštva, zamer in zarot,

kjer človek človeku je tujec,

naj ljubezen, dobrota

spet najdeta pot.

Radost in veselje

naj objameta vse žalostne ljudi.

Zdravja in blaginje

naj vam novo leto podari.

Štefka Bohar

